

מעין חכמה:

בשעה שעלה משה למרום בא ענן ורכב כנגדו ולא היה יודע משה רבי' אם לרמכ עליו אם לאתה בו. מיד פתח הענן פיו ונכנס משה בחוכו והיה סהלך ברקיע כאדם שמהלך בארץ שכן כתו בחור' ויבא משה בתוך הענן. פגע בו קמז"ל השוער המלאך הממונה על י"ב אלפי מלאכי חבלה שהן עומדין על שערי הרקיע. גער בו במשה וא"ל מה לך בן עמרם לבא במקום מלאכי אש. א"ל משה אני לא בעצמי באתי אלא ברשותו של הב"ה לקבל תורה ולהורידה לישרי'. כיון שלא הניחו לילך הכרו משה פצע א' ואכרו מן העולם. והיה משה מהלך ברקיע עד שפגע הדרני"אל המלאך. אמרו עליו על הדרני"אל המלאך שהוא נבזה מחכירו ס' רבוא פרסאות וכל רכור ודבור שיוצא מפיו י"ב אלפים ברקים של אש יוצאים מפיו בדבור אחי'. וכיון שראה משה גער בו וא"ל מה לך בן עמרם במקום קדושי' עליוני'. כיון ששמע משה את קולו נבהל משה מפניו וזלנו עיניו דמעות ובקש ליפול מן הענן. מיד נחגלגלו רחמי של הק"בה על משה ואמר להדרני"אל מיום שכראתי אתכם בעלי מריבה אתם. בהתלה כשבקשתי לבראת אר"הר עשיתם קטיגור לפני ואמרתם לי מה אנוש כי הזכרנו תג' ויחר אפי בכם ושרפתי מכם כהות כהות באצבעי הקטנה. ועכשיו מריכים אתם עם נאמן ביתי שהעליתי אותו הנה לקבל תורה להוריד לכני בחירי'. שאלמלא תורה שישראל מקבלין אין לכם דירה ברקיע. כיון ששמע הדרני"אל מיד זירו עצמו לפני הקב"ה ואמר לפניו רכש"ע גלוי וידוע לפניך שלא ידעתי שבא ברשותך הנה עכשו אהיה לו שלוחן

ואלך לפני כחלמיד לפני רבו. מיד רץ כפף הדתני אל את עצמו והלך לפני משה כחלמיד לפני רבו עד שהגיע אצל ראשו של סנדלפון. אל הדתני אל למשה לך שוב שאיני יכול לעכב עצמי מפני אשו של סנדלפון שלא ישרפני. כיון שראה משה את סנדלפון מיד נבהל ונחפו ליפול מן הענן וולגו עיניו דמעות ובקש רחמים לפני הב"ה ועגרו. ומרוב חבתן של ישראל ירד הב"ה בעצמו מכסא כבודו ועמד לפני משה עד שעבר מאשו של סנדלפון. ועל אותה שעה סזוב בתורה ויעבור ה' על פניו. אמרו על סנדלפון שהוא גבוה מחבירו מהלך ח"ק שנה ועליו כתיב והנה אופן א' בארץ אצל החיות זה סנדלפון שעומד אתר המרכבה וקושר כתרים לקונו. וכי חעלה על דעתך שמלאכי השרת יודעין היכן הב"ה שרוי והלא סת' ברוך כבוד יי' ממקומו במקומו לא נאמר אלא ממקומו מלמד שאין מכירין מקומו של הב"ה. אלא משביע סנדלפון את הכתר שמסבירין מקומו של הב"ה בקדושות ועולה הכתר מעצמו ויושב בראש אדוניו. מיד כל חיילי מרום תלים וועים וחיות הקדש דוממות ושרפי הקדש נהמו' כאריות ועונים השרפים ואומרים קדוש קדוש קדוש יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו (וזה פירושו קדוש בעליונים קדוש בתחתונים קדוש בכל עולמים יהוה הנקדש בסוד צבאות ישראל). ובשעה שמגיע הכתר לכסא הכבוד מיד נלגלי המרכבה סתגלגלין ומתערעשין אדני שרפרף וכל דקיע' כולם אוחזות הלחלת. ובשעה שהכתר עוכר על כסא הכבוד לישב במקומו כל חיילי מקום פתחו' פיהם ואמרו' ברוך כבוד יי' ממקומו. בא וראה שכתו של הב"ה שכשעה שמגיע הכתר בראשו מתזיק ה' ראשו לקבל הסוד מעבדיו וכל חיו' ושרפי' תלגלי מרכבה וכסא הכבוד וחיילי מעלה וחשמלי' וכרובים מתגדלים ומתחכרים ומתגאים ונחנני הור והוד וממליכים אותו כולם ואומרים בפה אתר יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעולם ועד (וזהו פי' יי' מלך קודם שנברא העולם יהוה מלך משנברא העולם יהוה ימלך לעולם ועד לעולם הבא) ואף הקב"ה ישתכח שמו מסכים עמהם ואומר ימלך יי' לעולם אלהיך ציון לדוד ודור הללויה. וכיון שעבר משה מסנדלפון פגע בו רגיון נדר של אש ותחלים שלו שורפין את מלאכי השרת וכו' טובלין כלם ומתחזשין לבקרים שני' חדשים לבקרים רבה אמונתך וכך ספורש על יד רניא נדר נדר נדר זנפיק מן קדמוני אלף אלפין ישמשניה ודיבו ריבבן קדמוני יקימן דינא יתיב ומפרין פתיחו (וזה פירושו נדר של אש

ששמו רגין מושך נתלים בתערוח ויוצא לפני הק"כ סתחת כסא
 כבוד והוא עליו סזיעת ארכע חיות שחתת כסא הכבוד ומזיעות
 אש ומאימתו של הק"כ ומאותה זיעת אש נעשה אותו הנטר והב"ה
 יושב על כסא דין ודין אפי' למלאכי השרת שנאמר הן מעבדיו לא
 יאמין ובמלאכיו ישים חרלה וכח' הן בקדושו לא יאמין ושמים לא
 זכו בעיניו ומשלאכי השרת באין לדין סתהרשין וסוכלין באותו נדר
 של אש. ומה אם מלאכי השרת סוכלין באותו נדר של אש בני
 אדם לא כל שכן) סיד הב"ה העבירו משם ופגע בו גליצור המכונה
 רזיאל ועליו הוא אומר מפי עליון לא חצא הרעות והטוב. ולמה
 נקרא שמו גליצור שמגלה סעמי צור. רזיאל ששומע סאחוריי הפרגוד
 מה שנגור להיות ומכריו בעולם ועומד אליהו זכור לטוב על הר
 תורב ושומע קול הברה מפיו והולך ומשטיע הקול בעולם וכן כח' זה
 כי עוף השמים יוליד את הקול זה רזיאל ובעל כנפים יגיד דבר זה
 אליו. אמרו עליו על גליצור שהוא עומד לפני הכסא וכנפיו
 פרושות לקבל הכל פיהם של חיות זלמלא כן היו נשרפין כל מלאכי
 השרת מהבל פיהם של חיות. ועוד מדה אחרת של גליצור שנוטל
 כסין מחבת כחל והיא של אש ומקבל עליה גחלי אש סנהר רגין
 ומעמידה כנגד מלכים ושרי' ונגידי עולם כדי שיצליח זיהם ותפול
 אימתם בעולם. כיון שראהו משה נודעו עיניו נמל הב"ה והעבירו
 משם ופגע בו נדר של מלאכי אימה שהם סיכבים לכסא הכבוד
 שהם גבורים ועצומים מכל המלאכים וכקשו לשרפו בהבל פיהם.
 סיד פירש הב"ה עליו זין כבודו ואמר למשה השב להם חשונה.
 אמר להם משת רבי' כח' בתורה אנכי יי' אלהיך אשר הוצאתיך
 מארץ מצרים מכית עכרים שמא נשתעבדתם במצרים ויצאתם בני
 חורין שאתם צריכין לתורה. סחיב לא יהיה לך אלהים אחרים שמא
 ע"ז יש בתוכם שאתם צריכין לתור'. כח' לא חשא שמא משה ומתן
 יש ביניכם שאתם צריכין לתורה לעשות שבועה. סחיב זכור את
 יום השבת לקדשו שמא פעולה יש ביניכם שאתם צריכין לתור'.
 סחיב כבוד את אביך ואת אבך שמא אב ואם יש לכם שאתם
 צריכים לתור'. סחיב לא תרצה שמא שפיכת דמים יש ביניכם
 שאתם צריכים לתורה. כח' לא תנאף שמא נשים יש ביניכם שאתם
 צריכין לתור'. כח' לא תגנוב שמא סמונת יש ברקיע שאתם צריכין
 לתורה. כח' לא תענה שמא עדות שקר יש ביניכם שאתם צריכים
 לתור'. כח' לא תחמוד שמא כחים ושדוח וכרכים יש ביניכם שאתם

צריכין לתורה. מיד חוזר כל מלאכי השרת והודו לדבריו של הב"ה ואמרו יי' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר חנה הודך על השמים. ולמדו הק"כ"ה כל התורה כולה כארבעים יום וכשכא לירד וראה אימתן של מלאכי' וגדודי מלאכי אימה מלאכי זיע מלאכי חלחל מלאכי רחה מיד אחוזו חלחלה ושכחה בשעה אחת. מיד קרא הב"ה ליפיפ"ה שר התורה ומסר לו את התורה ערוכה בכל תשמו"ו וכל מלאכי השרת נעשו אהביו וכל אחד ואחד מסר לו דבר רפואה וסוד שמות שהן יוצאין מכל פרשה ופרשה כל שמושיהן שכן הוא אימר עליהם למחום שכיח שכי לקח מהני בארם. ואף מלאך המות מסר לו דבר שכן בתיב וחתן את הקשרת ויכפר על העם. זהו השמוש הנכבד שמסרו לו המלאכים על ידי יפיפ"ה שר התורה ועל ידי ממסרין שר הפנים ומסרה משה לאלעזר ואלעזר לפנחס בנו שהוא אליהו כהנא רבה ויקרא זמר למוכ אמן:

נשלם מעין חכמה: